

Tines del mas Vilaseca

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Montmajor
Emplaçament A prop de la casa Vilaseca de Montmajor, al sud de la casa en un marge

Coordenades:

Latitud: 41.999113234960106
Longitud: 1.7555541033798463
UTM Est (X): 396935
UTM Nord (Y): 4650426

Classificació

Número de fitxa 08132 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00012
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 15/03/2003 - 01:00

Descripció

Conjunt format per dues tines. Es troben situades a un marge, de manera que aprofiten el desnivell de terreny que aquest proporciona. Originàriament es trobaven dins una construcció amb la base feta de pedra i morter de calç i les parets superior de maó, i de la que actualment tan sols resta un tros d'una de les parets. Són dues tines circulars, d'aproximadament 1'5 m de diàmetre, situades una al costat de l'altre, i actualment molt cobertes de vegetació, fet que dificulta la seva visibilitat. L'interior de les tines es troba folrat de cairons envernissats d'un color vermellós, formant un graó en últim nivell de cairons de manera que aquests queden una mica més enfonsats. Això es feia per tal de suportar una tapa anomenada brescat, on es xafava el raïm i s'escolava cap a l'interior de la tina.

Història

La tina era un element imprescindible per l'elaboració del ví on es tirava el most que sortia un cop xafat el raïm amb les premses; aquí fermentava fins a convertir-se en vi. Generalment les tines es feien en llocs amb desnivell per tal de que a sota es pogués obrir un forat, la boixa, pel qual es retirava el ví que després es guardava en botes. La diferència d'alçada permetia abocar el most per dalt amb comoditat i recollir el vi per baix. A l'edat mitjana les tines es feien excavades a la roca (RIU, 1989), mentre que a partir del segle XVII es construïen de pedra i es folrava el seu interior amb cairons envernissats que impermeabilitzaven el recipient (BALLBÉ, 1993) que era circular. Aquesta tina era propietat de la casa Vilaseca i reafirma l'existència del cultiu de vinya que trobem documentat en aquesta zona fins a finals del segle XIX. La casa Vilaseca està documentada des del 1185 com una possessió del monestir de Santa Maria de Serrateix la terme del castell de Montmajor (ADS), possessió confirmada al 1345, tot i que no va ser fogatjada al 1497 ni al 1553, fet que podria evidenciar el seu abandó en aquesta època. Tornem a tenir notícia al segle XVII (1696), moment en que la casa seria reconstruïda i ampliada, coincidint amb l'època d'apogeu agrícola evidenciat per la construcció de les tines i la premsa de vi.

Bibliografia

COROMINES, R (2000). Les tines excavades a la roca de les Farreres d'Olvàn. L'Erol nº 65, pàg. 34-35.
BALLBÉ I BOADA, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Quaderns del Centre d'Estudis del Bages, nº 6.

